

1713 31. Marts 1888: Eneſte Beh. af Lovf. om Forandr. i L. om Opr. af tv. Kreditforeninger. 1714

talte i en Replik til den ærede Miniſter, at jeg tvivlede meget om, at Lovforſlaget efter de Udtalelſer, ſom vare fremkomne, vilde faae den Gang, man havde ventet.

Ordføreren (Magen): Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ſelv om det bliver Følgen, at det høie Folkething ikke vil gaa ind paa Lovforſlaget i den Stilleſe, hvori det foreligger, og Loven ikke udkommer denne Gang, ſaa betragte vi det ikke fra det ſamme Standpunkt ſom det ærede Mindretal, der ſiger, at det vilde være en Ulykke for Huſmændene, hvis de ikke fit denne Lov. Vi ſige, at hvis Loven ikke udkommer nu, faae vi et Mars Erfaringer mere om, hvorledes Stillingen egentlig er, og hvad det er, vi trænge til. Vi have gjort opmærksom paa i Betænkningen, at Foreningen kun har virket nogle ſaa Aar, og at vi ikke have den Sikkerhed, ſom Erfaringen ſkal give, for, hvor ſolid dens Stilling er, og at det derfor vilde være bedre at vente noget længere Tid, indtil man ad Erfaringens Vet havde bundet den fornødne Sikkerhed for, at den Soliditet, man ønskede, virkelig var til Stede. Skulde det viſe ſig, at det bliver opſat nogen Tid, ville vi ſige: Godt, vi have da ſaa meget mere Veilighed til at vinde Erfaring. Hvad dernæſt ſelve Realiteten af Vædringsforſlagene angaar, ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at vi have ikke ſtillet dem uden nøie at have overveiet, at der var god Grund til at ſtille dem. Naar vi kræve Forudbetaling, er det fordi man derigjennem kan opnaa de to Henſyn iagttagne: Humaniteten og Soliditeten. Naar der ſter Forudbetaling, kan man være taalmodig, man kan give Henſtand, naar man veed, at Ydvelſen ikke er forfalden endnu. Men hvis man giver Henſtand, naar Efterbetalingen finder Sted, ja ſaa er man udſat for, at Foreningen bliver uſolid, og det ville vi værge den imod, baade i Statsklaſſens og i Huſmændenes Interesſe. Det er en Betragtning, ſom har bunden den høitærede Miniſters Bifald, efter de Udtalelſer, ſom fremkom ved 2den Behandling her i Thinget, de Udtalelſer, ſom jeg maatte antage havde bundet det høie Things Tilſlutning, og jeg ſer ikke nogenſomhelſt Grund til nu at fravige dem. Hvad angaar den Skrivelse, ſom er bleven omtalt af den ærede Miniſter, blev det ſagt

i den, at en af Grundene, hvorfor Lovforſlaget er ubrugeligt, er den, at en ſaadan Forudbetaling ikke finder Sted i nogen Kreditforening. Nu er det meddelt mig, at det er ſaa langt fra Tilfældet, at f. Ex. den ſynſte Kreditforening kræver Betaling halv-aarsviſ forud. Jeg ſiger althaa, hvad man bygge paa en ſaadan Skrivelse og paa Argumenter, hvis Paalidelighed man ikke kan have Veilighed til at erfare Noget om. Nei, vi have efter moden Overveiſe foreſlaaet Vædringen, og der er ingen tilſtrækelig Grund til at fravige den. Jeg ſkal derfor tillade mig paa Flertallets Begne at anbefale det høie Thing at holde faſt ved, hvad det har vedtaget ved 2den Behandling.

Judenrigsminiſteren (Jagerslev): Jeg vil blot rette en Feiltagelſe. Jeg har ikke den omtalte Skrivelse med mig her, og man kan vel heller ikke forlange, at jeg altid ſkal have ethvert Dokument ved Haanden; men iøvrigt er jo Skrivelsen vel bekiendt for den ærede Ordfører og for andre ærede Medlemmer, den maa under alle Omſtændigheder være indgaaet til Udvalget i Gjenpart. Den Feil jeg vilde rette, retter jeg derfor efter Hukommelſen. Der ſtaar ganſte ſikkert ikke i denne Skrivelse, at Forudbetaling ikke findes i nogen Kreditforening. Der ſtaar enten paa „Derne“ eller „i Sjælland“, men hvilken af Delene der ſtaar, enten Derne eller Sjælland erindrer jeg ikke nu; det kan være, at der ſtaar Derne og det kan være, at der kun ſtaar Sjælland, jeg tør ikke ſige det beſtemt, men der ſtaar ikke ganſke i Almindelighed, at Forudbetaling ikke findes i nogen Kreditforening.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

1) Vædringsforſlag under Nr. 1 til § 1 af Flertallet:

Til § 1 2det Stykke, 1ſte Sætning føies:

„ſamt Beſtemmelſe om, at den adminiſtrerende Direktørs Valg godkjendes og Foreningens aarlige Regniſtab decideres af Indenrigsminiſteren.“

vedtoges med 41 Stemmer mod 14.